

8) a) Rekommendation (nr 53) angående säkerhetsföreskrifter i byggnadsindustrien.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 3 juni 1937 till sitt tjugotredje sammanträde

och beslutit antaga vissa förslag angående säkerhetsföreskrifter för arbetare inom byggnadsindustrien beträffande ställningar och lyftanordningar, vilken fråga utgör första punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention, åtföljt av en rekommendation, innefattande ett typreglemente rörande säkerheten.

antager denna, den tjugotredjedagen i juni år ett tusen nio hundra trettiosju efterföljande rekommendation, som skall benämnas »Rekommendation angående säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrien), 1937».

Med hänsyn till att det, för att intensifiera de bemödanden, som organisationens medlemmar göra i syfte att minska olycksfallsrisken inom byggnadsindustrien, är önskvärt att för granskning underställa dem ett typreglemente rörande säkerheten och att på internationell basis anordna ett utbyte av de erfarenheter, som vinnas vid tillämpning av detta reglemente;

med hänsyn till att konventionen angående säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrien), 1937, innehåller en serie av allmänna principer, som böra kompletteras med detaljerade säkerhetsbestämmelser;

med hänsyn till att det följaktligen är önskvärt för organisationens medlemmar, som ratificera nämnda konvention, att äga tillgång till ett typreglemente, som meddelar de åtgärder, vilka erfarenheten visat vara av natur att minska olycksfallsrisken;

med hänsyn till att det likaledes är önskvärt, att ett dylikt typreglemente finnes tillgängligt till ledning för de medlemmar, vilka icke äro i stånd att omedelbart ratificera konventionen angående säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrien), 1937;

hemställer konferensen:

- a) att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte, där så med hänsyn till de i landet rådande förhållanden låter sig göra och är önskvärt, i möjligast fullständiga utsträckning genomföra bestämmelserna i bifogade typreglemente eller med dem likvärdiga;
- b) att de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilka icke ratificerat konventionen angående säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrien), 1937, måtte frivilligt vart tredje år till internationella arbetsbyrån avgiva en rapport, som anger den utsträckning, vari de genomfört typreglementet.

*Bilaga till rekommendationen angående
säkerhetsföreskrifter i byggnadsindustrien.*

8) b) Typreglemente.

Del I. — Ställningar.

§ 1. — *Arbeten som fordra användande av ställningar.*

Lämpliga och tillräckliga ställningar skola anordnas för arbetarna vid allt nybyggnads-, ändrings-, underhålls-, reparations- eller rivningsarbete, som ej utan risk kan utföras från en stega eller med andra hjälpmedel.

§ 2. — *Uppförande av ställningar.*

Ställningar må icke uppföras, nedtagas eller avsevärt ändras, med mindre det sker under ledning av kompetent och ansvarig person och såvitt möjligt av arbetare, som äro yrkesskickliga och väl förtrogna med detta slag av arbete.

§ 3. — *Materialens beskaffenhet.*

1. Ställningar och därmed förbundna anordningar samt stegar skola vara utförda av fullgott material och vara av sådan styrka, att de kunna uthärda den belastning och de påkänningar, för vilka de kunna komma att utsättas.

2. Delar av trä, som användas till ställningar, landgångar, passager och stegar skola vara av god beskaffenhet, ha långa fibrer och befinna sig i gott stånd. De få icke vara målade eller eljest behandlade på något sätt, som kan dölja befintliga fel.

3. Timmer, som användes till ställningar, skall vara fullständigt avbarkat.

4. Bräden och plankor, som användas till ställningar, skola i erforderlig mån skyddas mot sprickbildning.

5. Delar av järn, som användas till ställningar, få icke ha sprickor, vara angräpna av rost eller förete andra fel av beskaffenhet att menligt inverka på deras styrka.

6. Spikar av gjutjärn få ej användas.

§ 4. — *Granskning och förvaring av material.*

1. Innan en ställning uppföres, skola dess samtliga delar, inklusive maskiner och linor, granskas av sakkunnig person, och få delarna icke användas med mindre de i alla avseenden äro av beskaffenhet, som fordras med hänsyn till deras användning.

2. Linor, som kommit i beröring med syror eller andra frätande ämnen eller som på annat sätt äro felaktiga, få ej användas.

3. Material, som användes vid uppförande av ställningar, skall förvaras på tillfredsställande sätt och hållas skilt från material, som är olämpligt för sådant ändamål.

§ 5. — *Tillhandahållande och användande av material för och underhåll av ställningar.*

1. Tillräckligt material skall tillhandahållas och användas vid uppförande av ställningar.

2. 1) Varje ställning skall hållas i gott stånd, och varje dess del skall vara fäst på sätt, att den ej kan rubbas vid vanligt användande.

2) Ställning må icke delvis nedtagas och lämnas i sådant skick, att den kan användas, med mindre den återstående delen fortfarande motsvarar bestämmelserna i detta reglemente.

§ 6. — *Spirställningar.*

1. Spiror, stolpar och stöd i ställningarna skola:
 - 1) vara vertikala eller något lutande inemot byggnaden och
 - 2) placerade så nära varandra, att de under alla omständigheter tillförsäkra ställningen stabilitet.
2. Spirornas stabilitet skall säkras:
 - a) genom nedgrävning till erforderligt djup allt efter markens beskaffenhet eller
 - b) genom uppställande på plankor eller annat lämpligt underlag på sådant sätt, att de hindras från att glida, eller
 - c) på annat lämpligt sätt.
3. Då två ställningar mötas vid en byggnads hörn, skall en spira vara uppställd i ställningarnas yttre hörn.
4. 1) Horisontalband skola vara praktiskt taget horisontella och säkert fästade vid spirorna medelst bultar, krampor, linor eller på annat effektivt sätt.
- 2) Ändarna av två efter varandra och på samma nivå liggande horisontalband skola vara säkert sammanfogade vid en spira, för såvitt ej särskilda anordningar, beredande samma säkerhet, äro vidtagna.
5. 1) Bommar skola vara raka och väl fästade vid horisontalbanden.
- 2) Om horisontalband ej användas, skola bommarna fastsättas vid spirorna och stöda på säkert fästade klotsar.
- 3) Bommar, vilkas ena ände uppbäres av mur, skola vid denna ände hava en plan upplagsyta av minst 10 cm djup.
- 4) Bommarnas dimensioner skola vara tillräckliga för den belastning, som de skola uppbära.
- 5) Avståndet mellan två efter varandra följande bommar, som uppbära en plattform, skall bestämmas med hänsyn till ifrågakommande belastning och beskaffenheten av plattformens golv.
- 6) I allmänhet må detta avstånd icke överstiga 1 m, då plankornas tjocklek understiger 40 mm, 1.50, då plankornas tjocklek understiger 50 mm eller 2 m, då plankorna hava en tjocklek av 50 mm eller mera.
- 7) De i punkt 5:6) angivna fordringarna skola icke gälla beträffande plattformar, som äro avsedda att uteslutande uppbära lätt byggnadsmaterial, men får i sådant fall avståndet mellan bommarna icke överstiga 2 m.

§ 7. — *Stegställningar.*

1. Stegställningar må ej användas för andra arbeten än sådana, som endast erfordra lättare arbetsmaterial (putsning, målning o. dyl.).
2. De stegar, som tjäna såsom spiror för stegställningar:
 - a) skola vara av tillräcklig styrka och
 - b) skola antingen:
 - i) vara nedgrävda i marken till erforderligt djup allt efter markens beskaffenhet eller
 - ii) vara uppställda på underlagsplattor eller plankor på sådant sätt, att de båda sidostyckena i varje steg vila jämnt på underlaget; de skola även vara säkert fästade vid sin nedre ända till undvikande av glidning.
3. Om en steg användes till förlängning av en annan, skola de båda stegarna täcka varandra på en längd av minst 1.50 m och vara säkert hopfogade.

§ 8. — *Spir- och stegställningars stabilitet.*

1. Varje ställning skall vara tillräckligt och på betryggande sätt stagad.
2. Varje ställning skall, såvida den ej är fristående, vara på lämpliga avstånd i vertikal och horisontell led fast förbunden med byggnaden.

3. Om ställningen är fristående, skall åtminstone $\frac{1}{3}$ av bommarna kvarlämnas, till dess ställningen definitivt nedtages; dessa bommar skola förbliva säkert fästade vid horisontalbanden respektive spirorna.

4. Alla slags ställningar eller anordningar, som tjäna att uppbära arbetsplattformar, skola vara solitt utförda, hava stadigt underlag samt vara stabiliserade medelst lämpliga stag eller strävor.

5. Lösa tegelstenar, avloppsrör, skorstenspipor eller annat olämpligt material får icke användas för uppförande av eller som stöd för ställningar.

§ 9. — Utliggarrställningar.

1. Utliggarrställningar skola:

a) säkert fästas och förankras i byggnadens inre;

b) hava bärbjälkar av sådan längd och tvärsektion, som säkerställa ställningarnas styrka och stabilitet, och

c) vara på betryggande sätt stagade och understödda.

2. Endast bärkraftiga delar av byggnaden få användas till stöd för ställningar.

3. Om arbetsplattformar vila på i muren införda bärbjälkar, skola dessa vara tillräckligt stagade, gå genom muren och vara säkert fästade på andra sidan muren.

§ 10. — Konsolställningar.

Konsolställning, som uppbäres av krok, indrivna i muren, eller krampor, får ej användas, med mindre konsolerna äro av tillräcklig styrka, tillverkade av lämplig metall och fästade i muren på betryggande sätt.

§ 11. — Tunga hängställningar med rörliga plattformar.

1. Tunga hängställningar skola motsvara efterföljande bestämmelser.

2. Utliggarna skola vara:

a) av sådan styrka, att de säkerställa ställningens bärkraft och stabilitet;

b) anbragta vinkelrätt mot byggnadens fasad samt

c) noggrant placerade på sådant avstånd från varandra, att de svara mot bommar eller byglar.

3. Utliggarna skola skjuta ut från byggnaden på sådant sätt, att plattformen ej hänger mer än 10 cm från byggnadens fasad.

4. 1) Utliggarna skola vara säkert förankrade i byggnaden medelst bultar eller på annat likvärdigt sätt.

2) Förankringsbultarna skola vara väl åtdragna och på säkert sätt förbinda utliggarna med byggnadens stomme.

5. Användande av motvikter till fasthållande av dessa ställningars utliggare är förbjudet.

6. Stoppbultar skola placeras vid ändan av varje utliggare.

7. De byglar, som tjäna till fäste för linorna vid utliggarna, skola placeras rätt över centra av spelens lintrummor på den rörliga plattformen. Linkausen skall vara fästad i centrum av den krökta bulten i bygeln.

8. Lämpliga bommar eller upphängningsjärn skola uppbära plattformerna och vara fästade på lämpligt sätt, så att de förhindra varje rubbning. Upphängningsjärnen skola vara hopfogade medelst skarvplåtar.

9. De linor, som användas för upphängning, skola:

a) vid alla tillfällen hava en säkerhetsfaktor av minst 10, beräknad med hänsyn till den maximala belastning, som linorna kunna få, samt

b) vara av sådan längd, att vid plattformens lägsta läge minst två varv av linan finnas kvar på varje trumma.

10. Spelen på dessa ställningar skola vara så konstruerade, att deras rörliga delar äro lätt tillgängliga för inspektion.

§ 12. — *Lätta hängställningar med rörliga plattformar.*

1. Lätta hängställningar skola motsvara efterföljande bestämmelser.
2. Utliggarna skola vara av tillräcklig längd och tvärsektion samt på lämpligt sätt inpassade och understödda.
3. 1) Utliggarnas inre ändar skola vara säkert fästade.
2) Om utliggarna kvarhållas medelst ballastsäckar eller andra motvikter av löst material, skola säckarna eller de andra motvikterna vara stadigt surrade vid utliggarna.
4. Plattformens längd får ej överstiga 8 m.
5. Plattformen skall uppbäras av åtminstone 3 linor, vilkas inbördes avstånd ej får överstiga 3 m. Ingen mellanlina får vid något tillfälle vara mera spänd än de två ytterlinorna.
6. Upphållningsblocken skola vara fastsatta vid plattformerna medelst starka järnband, som äro säkert fästade samt löpa kring sidorna och botten av plattformen. Järnen skola vara försedda med hål för linornas fästande.
7. Hängställningar, varå arbetarna arbeta i sittande ställning, skola vara försedda med avvisare för att hålla plattformen på ett avstånd av minst 30 cm från väggen och förhindra, att arbetarna skada sina knän, om ställningen gungar.

§ 13. — *Andra hängställningar.*

1. Tunna, stor korg, båtsmansstol eller liknande anordning må endast under exceptionella omständigheter och för arbete av kort varaktighet användas som hängställning, och skall i sådant fall arbetet övervakas av ansvarig person.
2. Då dylik anordning användes som hängställning:
 - a) skall den uppbäras av linor med säkerhetsfaktor av minst 10, beräknad med hänsyn till hela lasten inklusive anordningens egen vikt, samt
 - b) skola nödiga försiktighetsmått vara vidtagna till förhindrande, att arbetarna falla ned.
3. När en tunna eller stor korg användes som hängställning, skall den:
 - a) vara minst 75 cm djup samt
 - b) uppbäras av två starka järnband, säkert fastsatta och löpande runt sidorna och botten samt försedda med hål för linornas fästande.

§ 14. — *Transport och förvaring av material på ställningar. Fördelning av lasten.*

1. Forsling av material på eller till en ställning skall utföras varsamt, så att icke någon häftig stöt gives åt ställningen.
2. Lasten på en ställning skall såvitt möjligt fördelas jämnt och i varje fall så, att farlig rubbning av jämvikten icke uppkommer.
3. Under användandet av en ställning skall ständigt tillses, att densamma ej överbelastas samt att material ej onödigtvis lagras på densamma.

§ 15. — *Uppställande av lyftanordningar på ställningar.*

1. Då en lyftanordning skall uppställas på en ställning, skola:
 - a) ställningens delar noggrant besiktigas och, om så erfordras, förstärkas;
 - b) bommarna fästas så, att de ej kunna rubbas, samt
 - c) spirorna om möjligt fast förbindas med motståndskraftig del av byggnaden, där lyftanordningen skall uppställas.
2. Om lyftanordningens plattform icke styres av gejder eller lasten under lyftning eller sänkning kan komma i beröring med ställningen, skall till ställningens hela höjd uppsättas en vertikal vägg, som hindrar lasten att fastna i ställningen.

§ 16. — *Periodisk besiktning av ställningar.*

Ställningar skola inspekteras av kompetent person:

- a) åtminstone en gång i veckan samt
- b) efter varje period av oväder och varje längre avbrott i arbetet.

§ 17. — *Undersökning av ställningar, innan de tagas i bruk, särskilt av sådana, som uppförts av andra entreprenörer.*

Varje ställning, vare sig den uppförts av den arbetsgivare, som ställer den till sin personals förfogande, eller icke, skall:

- a) innan den tages i bruk, undersökas av kompetent person till säkerställande bland annat:
 - i) att ställningen är solid;
 - ii) att det material, som använts för dess uppförande, är i gott stånd;
 - iii) att ställningen är tillfredsställande med hänsyn till det bruk, vartill den är ämnad, och
 - iv) att föreskrivna skyddsanordningar befinna sig på sina platser;
- b) hållas i gott stånd under hela den tid, den användes.

§ 18. — *Arbetsplattformar.*

1. Varje arbetsplattform, som befinner sig mer än 2 m över mark eller golv, skall hava tätt golv.
2. 1) Plattform skall hava en med hänsyn till arbetets natur tillräcklig bredd, och skall denna vara sådan, att å varje del av plattformen finnes passage om minst 60 cm, som är fri från fasta hinder och upplagt material.
- 2) I intet fall må plattformens bredd understiga:
 - a) 60 cm, om plattformen användes endast såsom golv och ej för upplag av material;
 - b) 80 cm, om densamma användes för upplag av material;
 - c) 110 cm, om densamma användes för uppbärande av en högre upp befintlig plattform;
 - d) 130 cm, om densamma användes för fin- eller grovhuggning av sten;
 - e) 150 cm, om densamma användes för uppbärande av en högre upp befintlig plattform och tillika för fin- eller grovhuggning av sten.
3. Maximibredden av arbetsplattform, vilande å bommar, må i regel ej överstiga 160 cm.
4. Arbetsplattform, som utgör del av en spirställning, får ej placeras högre än 1 m under spirornas topp.
5. Bräder eller plankor, som utgöra del av en arbetsplattform eller vilka användas som fotbräden, skola hava:
 - a) en tjocklek, som med hänsyn till avståndet mellan bommarna erbjuder full säkerhet men under inga förhållanden får vara mindre än 2.5 cm och
 - b) en bredd av minst 20 cm.
6. Bräde eller plankor, som utgör del av en arbetsplattform, får ej skjuta utanför sitt ändstöd mer än fyra gånger brädets eller plankans tjocklek.
7. Bräden eller plankor få icke med ändarna täcka varandra, med mindre försiktighetsåtgärder, såsom påläggning av fasade stycken, vidtagas till minskande till ett minimum av risken för arbetarna att snava och till underlättande av transport med skottkärror.
8. Varje bräde eller plankor, som utgör del av en arbetsplattform, skall vila på minst tre stöd, för såvitt ej avståndet mellan stöden samt tjockleken av brädet eller plankan är sådant, att varje risk för vippning eller farlig nedböjning är utesluten.
9. Plattformar skola utföras så, att bräden eller plankor i desamma icke vid vanligt bruk kunna rubbas ur sina lägen.

10. Där så är möjligt, skall plattform skjuta ut minst 60 cm förbi byggnads vägg.
11. Varje del av en arbetsplattform eller annan arbetsplats, från vilken en person kan falla mer än 2 m, skall vara försedd:
- a) med ett eller flera lämpliga skyddsräck, som skola hava en tvärsektion av minst 30 cm² och vara anbragta minst 1 m över plattformen och över varje å densamma anordnad förhöjd arbetsplats samt så, att ej tomrummet under något skyddsräck överstiger 85 cm;
 - b) med fotbräden av sådan höjd, dock ej mindre än 15 cm, att de förhindra material och verktyg att falla ned. Fotbrädena skola vara anbragta så tätt intill plattformen som möjligt.
12. Skyddsräck, fotbräden och andra skyddsanordningar, skola bibehållas på sina platser, utom under den tid och i den utsträckning, som erfordras för att bereda personer tillträde eller möjliggöra transport av material.
13. Skyddsräck och fotbräden på en ställningsplattform skola vara fästade på spirornas insida.
14. Hängställningars plattformar skola på alla sidor vara försedda med skyddsräck och fotbräden, likväl:
- a) må skyddsräck på sidan åt väggen ej hava större höjd än 70 cm, om arbetet icke medger större höjd, samt
 - b) må skyddsräck och fotbräden, om arbetarna arbeta sittande på plattformen, ej fordras på sidan åt väggen; i dylika fall skola på plattformen anbringas linor eller kättingar, som erbjuda arbetarna säkert fäste för händerna, om någon skulle råka halka.
15. Avståndet mellan vägg och plattform skall vara så litet som möjligt, utom i de fall då arbetarna arbeta sittande på plattformen, då avståndet icke får överstiga 45 cm.

§ 19. — Landgångar, passager och trappor.

1. Varje landgång eller passage, varav någon del befinner sig mer än 2 m över marken eller golvet, skall:
- a) hava lätt golv och
 - b) vara minst 50 cm bred.
2. Maximilutningen av landgångar eller passager får ej överstiga 60 cm per meter.
3. Om landgång eller passage användes för materialtransport, skall lämnas fri plats, som:
- a) är tillräckligt bred för materialtransport utan att skyddsräcken eller fotbräden behöva borttagas;
 - b) under inga förhållanden får hava mindre bredd än 65 cm.
4. Plankor, som ingå i landgång eller passage, skola vara så fästade och understödda, att alltför stor eller ojämn nedböjning förhindras.
5. I fall, där lutningen nödvändiggör förbättrat fotfäste, och i varje fall, där lutningen överstiger 25 cm per meter, skola lämpliga steglåkt:
- a) vara anbragta med passande mellanrum och
 - b) sträcka sig över landgångens hela bredd; de må dock vid landgångens mitt förete ett avbrott om 10 cm, avsett att underlätta framförandet av skottkärror.
6. Trappor skola förses med skyddsräck utefter hela sin längd.
7. Landgångar, passager och trappor, varifrån personer kunna falla ned mer än 2 m, skola vara försedda med:
- a) ett eller flera lämpliga skyddsräck med en tvärsektion av minst 30 cm² och anbragta minst 1 m över landgången, passagen eller trappan men på sådant sätt, att ej tomrummet under något räck överstiger 85 cm;
 - b) fotbräden av sådan höjd, dock ej mindre än 15 cm, att de förhindra material eller verktyg att falla ned från landgången, passagen eller trappan; fotbrädena skola anbringas så nära landgången, passagen eller trappan som möjligt.

§ 20. — *Allmänna regler rörande plattformar, landgångar, passager och trappor.*

1. Varje plattform, landgång, passage eller trappa skall hållas fri från onödiga hinder, skräp etc.

2. Lämpliga åtgärder skola vidtagas till förhindrande att en plattform, landgång, passage eller trappa blir hal.

3. Ingen del av en arbetsplattform, landgång eller passage får vara upplagd på lösa tegelstenar, avloppsrör, skorstenspipor eller annat löst eller olämpligt material.

4. Arbetsplattform, landgång eller passage får ej vara upplagd på takränna, balkong eller dess bröstvärn, åskledare eller annan olämplig del av byggnad.

5. Arbetsplattform, landgång eller passage får ej tagas i bruk såsom arbetsplats, förrän den är färdigbyggd och motsvarar förevarande bestämmelser samt föreskrivna skyddsanordningar blivit på tillfredsställande sätt anbragta.

§ 21. — *Bockställningar.*

1. Det är förbjudet att använda bockställning:

- a) som har mer än två lag landgångar över varandra;
- b) vars höjd över mark eller golv överstiger 3 m eller
- c) som är uppställd på en hängställning.

2. Bredden av bockställning, uppställd på en plattform, skall vara sådan, att den lämnar tillräckligt utrymme på plattformen för materialtransport och för personer att passera.

3. Bockarna skola vara säkert fastgjorda till förhindrande att de rubbas.

§ 22. — *Stegar.*

1. Stege, vilken användes som förbindelsemedel, skall räcka minst 1 m över den högsta plats, som någon, vilken betjänar sig av stegen, kan uppnå, eller ock skall stegens ena sidostycke förlängas till nämnda höjd och tjänstgöra såsom ledstång.

2. Stegar få ej uppställas på lösa tegelstenar eller annat löst material utan skola hava ett jämnt och fast underlag.

3. Stege:

- a) skall vara säkert fästad, så att den ej kan oavsiktligt rubbas från sin övre eller nedre stödpunkt;
- b) skall, om den ej kan på betryggande sätt fästas upptill, vara säkert fästad nedtill;
- c) skall, om den ej heller kan fästas nedtill, stödjas av en man, placerad vid stegens nedre ända, för att hindra stegen från att glida.

4. Alltför stor böjning av en stege skall förhindras.

5. Stegar skola jämnt och lämpligt stödja på sina sidostycken.

6. Om stegar förbinda olika ställningsplan:

- a) skola de vara uppställda i zig-zag;
- b) skall ett inskyddat vilplan med minst möjliga passageöppning anordnas vid varje ställningsplan.

7. Stege, som saknar någon pinne eller har någon bristfällig sådan, får ej användas.

8. Stege, som har en eller flera pinnar fästade med spikar eller på annat liknande sätt, får ej användas.

9. Stegar av trä skola hava:

- a) sidostycken av erforderlig styrka, tillverkade av virke, som är fritt från synbara fel och har fibrerna löpande i längdriktningen, och
 - b) pinnar, som äro tillverkade av virke, fritt från synbara fel, och som äro infällda i sidostyckena så att ej någon pinne är fäst endast medelst spikar.
10. Plåtslagares och målares stegar få ej användas av arbetare inom andra fack.

§ 23. — Skydd vid öppningar.

1. Öppning, upptagen i byggnads golv eller i en arbetsplattform, för hisstrumma eller trappa, upphissning av material, passage för arbetare eller för annat ändamål, skall vara försedd med:

- a) ett eller flera lämpliga skyddsräck med tvärsektion av minst 30 cm², anbragta minst 1 m över golvet eller plattformen och så, att ej tomrummet under något räck överstiger 85 cm;
- b) fotbräden av sådan höjd, dock ej understigande 15 cm, att de förhindra material och verktyg att falla ned från golvet eller plattformen; fotbrädena skola anbringas så nära golvet eller plattformen som möjligt.

2. Öppning i vägg, som befinner sig lägre än 1 m från golv eller plattform, skall:

- a) förses med ett eller flera lämpliga skyddsräck med en tvärsektion av minst 30 cm², anbragta minst 1 m över golvet eller plattformen, och så, att ej tomrummet under något räck överstiger 85 cm;
- b) om så erfordras, förses med fotbräde av sådan höjd, dock ej understigande 15 cm, att den förhindrar material och verktyg att falla ned; detta bräde skall anbringas så nära golvet, plattformen eller öppningens nedre sida som möjligt.

3. Skyddsräck skall, med undantag för det i punkt 4 härnedan angivna fall, lämnas kvar, till dess det blir nödvändigt borttaga det vid öppningens definitiva tillslutande.

4. Skyddsanordningar vid öppningar må endast borttagas under den tid och i den utsträckning, som erfordras för att möjliggöra tillträde av personer eller transport eller förflyttning av material; de skola omedelbart därefter åter anbringas å sina platser.

5. När arbete utföres på eller över ett öppet bjälklag, skall detta på betryggande sätt täckas med plank eller bräder eller skola andra effektiva anordningar vidtagas till förhindrande, att personer falla ned.

§ 24. — Arbete på tak.

1. Ej må någon sysselsättas på tak, därest på grund av takets lutning, takytans beskaffenhet eller väderleksförhållandena fara för fall föreligger, med mindre betryggande åtgärder äro vidtagna till förhindrande, att personer eller föremål falla ned.

2. På tak, som äro täckta av glas eller annat mindre härkraftigt material, skola särskilda åtgärder vidtagas till förhindrande, att arbetarna av ovarsamhet beträda dylika delar och till underlättande av riskfritt reparationsarbete

3. 1) Endast vana arbetare, vilka äro fysiskt och psykiskt lämpliga, få sysselsättas med något mer avsevärt arbete på yttertak, som har en lutning överstigande 34° (2:3) eller som är halt.

2) När någon sysselsättes med dylikt arbete:

a) skola såvitt möjligt följande anordningar finnas vidtagna:

- i) lämpliga skyddsräcken;
- ii) lämplig arbetsplattform, säkert upplagd och med en bredd icke understigande 40 cm;
- iii) lämpliga och tillräckliga stegar, lejdare eller krypbräder, som äro säkert fastsatta;

b) och då det är omöjligt att vidtaga sådana anordningar, som omnämmts under a):

i) skola säkerhetsbälten med linor, som möjliggöra för arbetarna att bereda sig säkert fäste vid byggnaden, tillhandahållas arbetarna och användas av dem;

ii) skall, om säkerhetslinan ej kan beredas säkert fäste vid byggnaden, annan person fasthålla linan på betryggande sätt.

§ 25. — *Diverse föreskrifter.*

1. Varje plats, där personer, som arbeta eller passera, äro utsatta för att träffas av material, verktyg eller andra föremål, som falla ned från en höjd, överstigande 3.50 m. skall försees med skyddstak, såvida ej andra verksamma åtgärder äro vidtagna till förhindrande att föremål falla ned från sådan höjd.

2. Ställningsmaterial, verktyg eller andra föremål få ej kastas ned utan skola på lämpligt sätt nedsänkas.

3. Till varje arbetsplattform eller annan arbetsplats skall finnas tillträdesled, som är på betryggande sätt skyddad.

4. Varje arbetsplats och annan plats, vartill personer böra hava tillträde, ävensom tillträdeslederna till sådana platser skola vara tillräckligt belysta.

5. Särskild belysning skall, då så erfordras, anordnas vid alla ställnings- eller byggnadsdelar, där upphissning av material förekommer.

6. Vid uppförande, reparation, förändring, underhåll eller rivning av byggnad skola erforderliga åtgärder vidtagas till förhindrande, att arbetarna komma i beröring med elektriska ledningar eller apparater, därunder även inbegripet lågspänningsledningningar och -apparater.

7. Utskjutande spikar skola slås in på eller borttagas från allt material, som användes till ställningar eller formar.

8. Material å byggnadsplatsen får ej uppstaplas eller uppläggas på sätt, som kan utsätta någon person för fara.

Del II. — *Lyftanordningar.*§ 26. — *Allmänna bestämmelser.*

1. Bärande konstruktion, maskineri samt förankrings- och fästnanordningar för varje kran eller spel ävensom för övriga slag av lyftmaskiner samt för lyftblock skola:

- a) vara av god mekanisk konstruktion, av fullgott material och erforderlig styrka samt fria från fel;
- b) vara väl underhållna och i gott arbetsskick samt
- c) i den omfattning, konstruktionen det medger, minst en gång i veckan undersökas på platsen av maskinskötaren eller annan kompetent person.

2. Lämpliga åtgärder skola vidtagas för fastställande av lyftanordnings högsta tillåtna belastning.

3. Högsta tillåtna belastning skall tydligt angivas:

- a) på varje spel och block, som användes vid lyftning eller sänkning av last;
- b) på varje kranspira eller mast, som användes vid lyftning eller sänkning av last om 1 000 kg eller mer, samt
- c) på varje kran.

4. På kran med höj- och sänkbar utliggare skall den vid olika lutningsvinklar för utliggaren tillåtna högsta belastningen vara tydligt angiven.

5. Kran, spel eller annan lyftanordning eller del av sådan anordning får icke, med undantag för det fall, som angives i följande punkt, utsättas för större belastning än den högsta tillåtna.

6. Vid prövning av kran eller annan lyftanordning må den högsta tillåtna belastningen överskridas i den utsträckning, som den för provningen utsedda, kompetenta personen medger.

7. Medan lyftanordning användes, skola effektiva åtgärder vara vidtagna till förhindrande, att någon uppehåller sig eller passerar under lasten.

8. Last må ej lämnas hängande i lyftanordning, med mindre denna står under effektiv kontroll av ansvarig person, så länge lasten förblir hängande.

9. Skötare av kran eller annan lyftanordning skall vara vederbörligen kvalificerad.

10. Person under 18 år får ej användas för manövrering av lyftanordning, där- under inbegripet ställningsspel, eller för att giva signal till den, som manövrerar lyftanordningen.

11. Under vanliga arbetsförhållanden bör endast en person utses att ansvara för all signalering till kranföraren.

12. När lyftning eller sänkning av material utföres med tillhjälp av kran och kranföraren eller den person, som manövrerar kranen, icke kan se lasten i alla olika lägen, skall en eller flera signalmän utplaceras, så att någon av dem alltid kan se lasten på dess väg och giva kranföraren eller den, som manövrerar kranen, erforderliga signaler.

13. 1) För varje manöver, som skall utföras, skall tydlig signal vara fastställd. Den skall vara sådan, att den lätt kan höras eller ses av den person, till vilken den givas.

2) Om ljud-, färg- eller ljussignal användes, skall densamma givas med tillhjälp av effektiv anordning.

3) Signalledning skall vara tillfyllestgörande skyddad mot oavsiktlig beröring.

14. Motorer, kuggväxlar, transmissioner, elektriska ledningar och andra farliga delar av lyftanordningar skola vara försedda med betryggande skyddsanordningar, som icke få borttagas under det respektive del av lyftanordningen är i bruk. Om skyddsanordningar måste borttagas, skola desamma fortast möjligt åter anbringas av de personer, som borttagit dem, och i varje fall, innan respektive del av lyftanordningen ånyo tages i normalt bruk.

15. Vid kran eller liknande lyftanordning skall föraren finnas säker och täckt förarhytt.

16. 1) Där så skäligen låter sig göra, skall på varje kran eller annan lyftanordning förarhytt vara fullt iordningställd, innan lyftanordningen tages regelbundet i bruk; eljest skola andra lämpliga anordningar vara vidtagna till skydd för den, som manövrerar lyftanordningen, mot väder och vind.

2) Under kall väderlek skall förarhytten vid varje maskindriven kran eller annan lyftanordning vara tillräckligt uppvärmd på lämpligt sätt.

§ 27. — Spel och lyftblock.

1. Ramverk vid spel skall till alla delar vara utfört av järn.

2. När ställina användes, må trummans eller skivans diameter icke vara mindre än 400 gånger lintrådens diameter. Vid tillämpning av denna bestämmelse skall hänsyn ej tagas till linans kärntråd.

3. Är lintrumma försedd med spår:

a) skola dessas radie vara ungefär lika med och i intet fall mindre än linans;

b) skall spårens stigning aldrig vara mindre än linans diameter.

4. Lintrumma skall vara försedd med sidoflänsar, som hindra linan från att glida av trumman.

5. Kranar och spel skola vara försedda med en eller flera effektiva bromsar jämte annan skyddsutrustning, som kan vara erforderlig för att hindra hängande last från att falla.

6. På varje spel skall manöverspaken vara försedd med lämplig låsanordning.

7. Å ångdriven lyftanordning skall manöverspaken för omkastning av rörelse- riktning vara försedd med lämplig fjäderspärranordning.

§ 28. — Upphångnings- och fastsättningsanordningar.

1. Linor, som användas vid lyftanordningar för lyftning eller sänkning av material, skola vara så långa, att vid varje moment av arbetet minst två varv återstå på trumman.

2. Lina får ej användas på trumma med spår eller skiva, om linans diameter är större än vidden av trummans eller skivans spår.

3. Stållina skall vid maximalbelastning hava en säkerhetskoefficient av minst 6. Vid dimensionering av linan förutsättes denna endast vara utsatt för dragning.

4. Finnes knut å kätting eller stållina, får denna ej användas för lyftning eller sänkning av last.

5. Stållina eller kätting, avsedd för lyftning av last eller utliggare, skall vara säkert fästad vid trumman å den kran eller spel, där den användes.

6. Provisorisk fastsättning eller skarvning av lina, kätting eller annan anordning, som användes vid uppsättandet eller nedtagandet av kran, skall erbjuda betryggande säkerhet.

7. Lina, som användes för lyftning eller sänkning eller för upphängning av material, skall vara av tillfredsställande kvalitet och tillräcklig styrka samt felfri.

8. Kätting, ring, krok, schackel, lekare eller block, som användes för lyftning, sänkning eller upphängning av material, skall vara provad och märkt med tydliga siffror och bokstäver, som angiva den högsta tillåtna belastningen, samt försedd med identifieringsmärke.

9. Anordning för fastsättning eller upphängning får ej utom vid provbelastning användas med högre belastning än den högsta tillåtna.

10. Varje sådan kätting, ring, krok, schackel eller lekare, avsedd för lyftning, sänkning eller upphängning av material, som blivit förlängd, ändrad eller reparerad genom svetsning, skall noggrant provas och undersökas, innan densamma åter tages i bruk.

11. Krok, som användes för lyftning eller sänkning av material, skall antingen:

- a) vara försedd med effektiv spärrhake till förhindrande att stropp eller last glider ur kroken eller
- b) vara av sådan form, att den såvitt möjligt minskar risken för sådan urglidning.

12. Delar av krok, som under lyftning eller sänkning av last kunna komma i beröring med lina eller kätting, skola vara avrundade.

13. Då två- eller flerdubbla stroppar användas för lyftning eller sänkning av material, skola deras övre ändar vara förenade medelst schackel eller ring och ej var för sig anbringas å lyftkroken; denna bestämmelse skall dock ej gälla i fall, då hela den last, som skall lyftas eller sänkas, ej motsvarar hälften av den högsta tillåtna belastningen.

14. Vid lyftning eller sänkning av stora föremål skall den högsta tillåtna belastningen för stropparna bestämmas med hänsyn icke blott till deras styrka utan även till vinkeln mellan deras ändar eller parter.

15. Skarpa kanter på föremål få ej komma i beröring med stroppar, linor eller kättingar.

16. Kättingar, linor och stroppar samt andra hjälpmedel, som användas vid lyftanordningar, skola periodvis undersökas av kompetent person och dennes iakttagelser antecknas i ett intyg eller en särskild liggare.

§ 29. — Kranar.

1. Plattform, som uppbär kran, skall vara utförd av felfritt material samt vara av god mekanisk konstruktion med hänsyn tagen till såväl höjd och läge som till kranens lyftförmåga och räckvidd.

2. Plattform å kran skall:

- a) hava tätt golv av trä eller plåt;
- b) vara inskyddad på betryggande sätt i enlighet med förevarande reglemente;
- c) medgiva riskfritt tillträde samt
- d) vara tillräckligt stor:

- i) för att under alla förhållanden rymma förare och signalman samt
 - ii) i fråga om derrick-kran även lämna plats för den som sköter kranens vridmaskineri.
3. 1) Stationär kran skall antingen vara säkert förankrad eller, till säkerställande av dess stabilitet, på lämpligt sätt belastad med erforderlig och väl fastgjord motvikt.
 - 2) Då en kran är försedd med motvikt, skall ett diagram, utvisande motviktens läge och storlek, vara uppsatt i förarhytten.
 - 3) Varje rörlig kran skall vara försedd med anordning för dess fastlåsnings vid kranbanans räls.
 - 4) Å plattform, ställning eller annan plats, där kran förflyttas, skall, såvitt möjligt, finnas fri passage vid varje läge av kranen. Sådan passage skall hava en bredd av minst 60 cm mellan kranens rörliga delar och de fasta delarna eller kanten av plattformen, ställningen eller den eljest ifrågakommande platsen.
5. Om det vid något tillfälle skulle visa sig omöjligt att på något ställe bevara en minst 60 cm bred passage, skola erforderliga åtgärder vidtagas för att då förhindra tillträde till sådant ställe.
6. Räls för rörliga kranar skola hava lämplig sektion och slät löpbana.
7. Följande föreskrifter skola äga tillämpning å spårana för rörliga kranar, antingen densamma vilar på marken eller ej:
- a) Spårbanan skall vara lagd på tillfredsställande sätt.
 - b) Samtliga stöd skola vara av tillräcklig styrka och väl underhållna.
 - c) Banans slutpunkter skola förses med stoppskor eller buffertar.
8. Räls för rörliga kranar skola, för så vitt ej andra åtgärder äro vidtagna till säkrande av rälsförbindningen och till förhindrande av någon avsevärd ändring av spårvidden:
- a) vara förbundna medelst skarvjärn eller dubbla rälsstolar samt
 - b) vara säkert fästade vid syllarna.
9. Rörlig kran spårana och vändskiva skola vara monterade med största omsorg och i enlighet med reglerna för en god konstruktion.

§ 30. — *Provning och besiktning av kranar. — Intyg.*

1. Kran får ej användas utan att hava blivit provad och besiktigad av kompetent person, handlande å inspektionsmyndighetens vägnar, och utan att denne däröver utfärdat intyg enligt fastställt formulär. I sådant intyg skall angivas den högsta tillåtna belastningen vid olika lutningsvinklar för utliggaren ävensom den största lutningsvinkel, med vilken utliggaren får användas.
2. Besiktning och provning enligt denna paragraf skola upprepas:
 - a) med sådana regelbundna mellanrum, som föreskrivas av vederbörande myndighet, samt
 - b) efter varje väsentlig förändring eller reparation av kranen.
3. Den i senaste intyg angivna högsta tillåtna belastningen vid varje lutningsvinkel:
 - a) får ej överstiga 80 % av den maximibelastning, för vilken kranen vid respektive lutningsvinkel blivit utsatt under provningen, samt
 - b) får ej vara större än den av tillverkaren angivna arbetsbelastningen.

§ 31. — *Derrick-kranar.*

1. Den största lutningsvinkel, med vilken derrick-krans utliggare må användas, skall tydligt angivas å kranen.
2. Då utliggaren befinner sig i största lutningsvinkel, skall minst två varv lina kvarligga på den trumma, som reglerar utliggarens lutning.

3. Skotsk derrick-krans utliggare får ej placeras mellan kranens bakre stag.
4. Kran med hög- och sänkbar utliggare skall förses med effektiv låsanordning mellan tillkopplingen av trumman för utliggaren och trummans spärrhake, för såvitt ej:
 - a) trumman för lyftning av lasten och trumman för utliggaren drivas oberoende av varandra eller
 - b) den mekanism, som driver trumman för utliggaren, är självspärrande.
5. Om derrick-krans stag icke kunna vara jämnt fördelade, skola andra åtgärder vidtagas, som trygga kranens säkerhet.
6. Alla anordningar för en krans förankring skola undersökas vid varje tillfälle före kranens uppsättning.
7. Uppsättningen av kranar skall övervakas av kompetent person.
8. Kran skall efter varje uppsättning på en byggnadsplats, och innan densamma tages i bruk, provas på platsen av kompetent person.
9. Kranar skola provas beträffande förankring genom att varje förankringsstag utsättes för en påkänning, motsvarande maximal lyftning eller dragning, antingen:
 - a) genom belastning, som med 25 % överskrider den maximalast, som kranen med ifrågavarande uppställning är avsedd att kunna lyfta eller
 - b) genom mindre belastning, så anordnad att den utövar lika stor dragning på förankringen.
10. Om vid provningen dragningspåkänningen på något av förankringsstagen med mindre än 25 % överstiger den påkänning, som skulle utövas vid högsta tillåtna belastning, skall ett belastningsdiagram, motsvarande kranens befintliga förankring, uppsättas på plats, där det är lätt synligt för kranföraren.

§ 32. — Automatiska belastningsvisare.

1. Kran får ej, oberoende om utliggaren är reglerbar eller ej, tagas i bruk utan att vara försedd med en automatisk visare, som:
 - a) för kranföraren eller annan person, som manövrerar kranen, tydligt angiver, om den last, som transporteras, närmar sig den för varje lutning av kranarmen tillåtna högsta belastningen, samt
 - b) giver tydlig ljudsignal, när den transporterade lasten överskrider kranens högsta tillåtna belastning vid någon lutning av utliggaren.
2. Föreskrifterna i föregående punkt gälla icke:
 - a) derrick-kranar med stag;
 - b) handdrivna kranar, som endast användas för uppsättning eller nedtagning av annan kran, eller
 - c) kranar, som hava en högsta tillåtna belastning av 1,000 kg eller mindre; i alla dylika fall skall dock ett anslag, utvisande den högsta tillåtna belastningen vid olika lutningsvinklar för utliggaren, vara uppsatt på kranen.

§ 33. — Diverse föreskrifter för användandet av kranar.

1. 1) Kran får ej användas annat än till direkt lyftning eller sänkning av last, med mindre kranens stabilitet därigenom icke riskeras.
- 2) Last, som befinner sig i vinkeln mellan bakstagen på en skotsk derrickkran, får ej flyttas medelst kranen.
2. Då mer än en kran eller ett spel erfordras för lyftning eller sänkning av last:
 - a) skola maskineriet, uppställningen och använda hjälpmedel vara så anordnade och fästade, att ej någon kran eller något spel vid något tillfälle belastas utöver sin högsta tillåtna belastning eller får sin stabilitet rubbad vid lyftning eller sänkning av lasten;

b) skall en person vara särskilt utsedd att samordna manövreringen av de samverkande redskapen.

3. När last kan förmodas närma sig högsta tillåten belastning, skall man för att försäkra sig om att luftanordningen säkert kan bära densamma, företaga prov genom att lyfta lasten ett kort stycke.

§ 34. — Hissar.

1. Hiss (d. v. s. lyftanordning, som är försedd med korg eller plattform, som styres av gejder), vilken användes för lyftning och sänkning av material, skall uppfylla fordringarna i denna paragraf.

2. 1) Hisschakt skall vara försett med hela väggar eller annan lika effektiv inhägnad:

a) vid marknivån på alla sidor samt

b) vid alla andra nivåer på alla sidor, vartill tillträde är berett.

2) Hisschakts väggar skola, utom vid ingångar, nå minst 2 m över golv eller plattform eller annan plats, vartill tillträde är berett.

3. Ingång till hiss skall vara försedd med tät grind eller annan lika effektiv avstängning, som:

a) är minst 1 m hög samt

b) stänges automatiskt, när hissplanet lämnar stannplan.

4. Ingång till hiss skall vara lämpligt upplyst.

5. Gejder för hissplan skola erbjuda tillräckligt motstånd mot böjning och tillräcklig säkerhet mot knäckning, om hisskorgen stoppas av fångapparat.

6. Hissplan skall vara så konstruerat, att säker transport erhålles.

7. På hissplan, som användas för trallvagnstransport, skola trallorna på betryggande sätt hållas i säkert läge.

8. Motvikt, bestående av flera delar, skall åstadkommas av för ändamålet särskilt konstruerade och fast förbundna delar.

9. Motvikt skall löpa mellan gejder.

10. Om två eller flera hisslinor användas, skall lasten jämnt fördelas på dem.

11. Hisslina skall vara i ett enda stycke.

12. Hisslinornas ändar skola fastsättas vid hissplanet antingen medelst splits, lätt lindad med ståltråd, eller med tillhjälp av lås eller klammor. Där det är möjligt, skall kaus användas.

13. Fastsättning av lina vid lintrumma skall utföras på betryggande sätt.

14. Lina skall vara så lång, att den lämnar två varv om trumman, när hisskorgen eller hissplanet är i sitt lägsta läge, och av sådan dimension, att den har en säkerhetsfaktor av minst 8 vid högsta tillåtna belastning.

15. När ställina användes, skall linskivans eller trummans diameter vara minst 400 gånger större än trådarnas i linan diameter.

16. Om lintrumman är försedd med spår:

a) skall spårens radie vara ungefär densamma och i intet fall mindre än linans;

b) får spårens stigning aldrig vara mindre än linans diameter.

17. Lintrumma skall vara försedd med flänsar, som hindra linan från att glida av trumman.

18. Det får ej vara möjligt att kasta om rörelseriktning av hissmaskineri utan att först hava stannat detsamma.

19. Hissmaskineri får icke kunna sättas i gång från hissplanet.

20. Hjul med spärrhake, som måste frigöras, innan lastplanet sänkes, får ej användas.

21. Om den person, som manövrerar hissen, ej tydligt kan iakttaga hissplanet i alla lägen, skola anordningar vidtagas för effektiv signalering till nämnda person från ansvarig person, som kan iakttaga lastplanet i alla lägen.

22. 1) När hissplanet är i vila, skall bromsen vara automatiskt tillkopplad.
 2) Under lastning och lossning skall hissplanet dessutom vara fastlåst medelst stoppklossar eller andra liknande anordningar.
23. Hiss skall vara försedd med anordningar, som stoppa hissmaskineriet, då hissplanet når sitt högsta stannplan.
24. Ovanför det högsta stannplanet skall lämnas ett fritt utrymme, högt nog att medgiva tillräcklig, obehindrad rörelse för korgen eller hissplanet i händelse av överspelning.
25. 1) Hiss må ej användas, förrän den blivit provad och besiktigad av kompetent person och denne däröver utfärdat intyg enligt fastställt formulär.
 2) Dylig provning och besiktning skall upprepas:
 a) med regelbundna mellantider, som bestämmas av vederbörande myndighet, samt
 b) efter varje väsentlig ändring eller reparation och efter varje nyuppsättning.
26. 1) Ovanstående bestämmelser äga tillämpning å hissar, som uteslutande användas till att lyfta eller sänka material.
 2) Hiss må ej användas till persontrafik, med mindre:
 a) tillåtelse därtill givits av vederbörande myndighet eller
 b) hissen motsvarar de villkor i avseende å anordnande och gång, som föreskrivas beträffande hissar, vilka användas till transport av personer i industriella företag.
27. Följande anslag, avfattade med tydliga bokstäver, skola uppsättas på i ögonen fallande sätt:
 a) på alla hissar:
 i) på hissplanet: lastförmågan i kilogram eller annan vanlig tyngdenhet samt
 ii) på hissmaskineriet: lyftförmågan i kilogram eller annan vanlig tyngdenhet;
 b) på hissar, rörande vilka tillstånd eller intyg meddelats beträffande persontransport:
 på hissplanet eller hisskorgen: det högsta antalet personer, som på en gång får begagna hissen;
 c) på varuhissar, som uteslutande äro avsedda för transport av material:
 på varje ingång till hissen: »Varuhiss: Persontrafik förbjuden.»

§ 35. — Diverse föreskrifter.

1. Erforderliga åtgärder skola vidtagas för att skydda arbetare, som undersöka eller smörja kran eller hiss.
2. Personer få ej transporteras med kran — undantagandes å förarplattformen — och ej heller med hiss för skottkärror eller murbrukstråg.
3. Varje del av last, som lyftes eller sänkes, skall vara på lämpligt sätt upphängd och stödd till förebyggande av fara.
4. 1) Varje behållare, som användes för upphissning av tegelstenar, tegelpannor, skiffer eller annat material, skall vara på sådant sätt tillsluten, att ingen del av materialet kan falla ned.
 2) Om löst material eller lastade skottkärror placeras direkt på ett hissplan för lyftning eller sänkning, skall hissplanet vara kringskyddat.
 3) Material får ej lyftas, sänkas eller eljest förflyttas på sätt, som kan förorsaka häftiga stötar.
5. Vid upphissning av skottkärra får hjulet ej användas för upphängning, med mindre verksamma åtgärder vidtagits för att hindra axeln att glida ur sina lager.
6. När fristående lyftmast användes, skall densamma stagas med linor på sådant sätt, att den ej kan stöta mot ställningen.
7. Utliggare för lyftning av material får ej fästas vid ställningsspira eller förlängning av dylk.

8. Om ej utliggare utan endast hissblock användes, kan detta fästas vid en tvärbjälke, om denna:

- a) har tillräcklig bärkraft och är fästad vid minst två spiror eller förlängningar av spiror på sätt, som föreskrives för horisontalband, samt
- b) ej samtidigt tjänstgör som horisontalband i ställningen.

9. Om lyftanordning eller del därav är rörlig längs en ställning, skola erforderliga åtgärder vidtagas till förhindrande, att personer på ställningen kunna tillfogas stötar av lyftinrättningen eller någon dess del.

10. Lyftning av laster vid ställen, där regelbunden trafik förekommer, skall ske på inhägnad plats, eller om detta är omöjligt (t. ex. i fråga om skrymmande gods), skola åtgärder vidtagas för att provisoriskt stoppa eller omlägga trafiken.

11. Erforderliga åtgärder skola vidtagas till förhindrande, att last under lyftning eller sänkning kommer i beröring med något föremål på sådant sätt, att del av lasten eller föremålet kan komma att rubbas ur sitt läge.

Del III. — Skyddsutrustning och första hjälp vid olycksfall.

§ 36. — Skyddsutrustning.

1. Där så är nödvändigt, skall arbetsgivaren förse arbetarna med tillräckligt antal gasmasker, skyddsglasögon och säkerhetsbälten av godkänd modell.

2. Säkerhetsbälten skola vara försedda med linor av tillräcklig längd och styrka.

§ 37. — Räddningsredskap.

När arbete pågår i närheten av plats, där fara för drunkning förefinnes, skall erforderlig utrustning anskaffas och hållas lätt tillgänglig samt alla andra nödiga åtgärder vidtagas för snabb räddning av varje person i fara.

§ 38. — Utrustning för första hjälp vid olycksfall.

1. På varje plats, där byggnadsarbete pågår, skola lämpliga anordningar, såsom tillhandahållande av lätt tillgängliga och tydligt kännetecknade första-hjälplådor eller -skåp, vidtagas för snabb behandling av alla skador, som sannolikt kunna ådragas under arbetet.

2. Dylika första-hjälplådor eller -skåp skola omhänderhavas av ansvarig person, som helst bör vara utbildad att lämna den första hjälpen.

Del IV. — Diverse föreskrifter.

§ 39. — Meddelande av bestämmelserna åt arbetarna.

Förevarande reglemente eller sådana utdrag av detsamma, som vederbörande myndighet föreskriver, skola tillhandahållas arbetarna eller på ett i ögonen fallande sätt anslås å lämpliga platser samt där vidmakthållas.

§ 40. — Arbetsgivares skyldighet att iakttaga föreskrifterna i delar I—III.

Arbetsgivare är skyldig att iakttaga föreskrifterna i delar I—III av detta reglemente.

§ 41. — Samarbete mellan arbetsgivare och arbetare eller andra personer.

1. Varje anställd person och varje person, som befinner sig på arbetsstället, skola samverka med arbetsgivaren till förverkligande av föreskrifterna i detta reglemente.

2. Varje anställd person skall utan dröjsmål avhjälpa eller till arbetsgivaren eller arbetsledaren rapportera varje bristfällighet, som han upptäcker i anläggningen

eller hjälpmedlen ävensom varje av någon person företagen handling, som kan försäkra ett olycksfall.

3. Ingen får utan medgivande av arbetsgivaren eller hans ansvariga förman rubba, flytta, borttaga, skada eller förstöra anläggning eller säkerhetsanordning, som föreskrives i detta reglemente.

4. Varje anställd person skall på rätt sätt använda sig av alla säkerhets- och andra anordningar, vidtagna till hans skydd, samt iakttaga alla säkerhetsföreskrifter, som beröra hans arbete.

5. Varje arbetare skall iakttaga nödiga försiktighetsmått för egen och varje annan å arbetsstället sig uppehållande persons säkerhet samt avhålla sig från varje handling, som kan utsätta honom eller annan person för fara.

6. Ingen anställd person må gå till eller från sin arbetsplats på annat sätt än med begagnande av de säkra in- och utgångar, som äro iordningställda.

9) Rekommendation (nr 54) angående inspektion inom byggnadsindustrien.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 3 juni 1937 till sitt tjugotredje sammanträde

och beslutit antaga vissa förslag angående inspektion inom byggnadsindustrien, vilken fråga är inbegripen under första punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugotredje dagen i juni år ett tusen niohundra trettiosju efterföljande rekommendation, som skall benämnas »Rekommendation angående inspektion (byggnadsindustrien), 1937».

Med hänsyn till att konventionen och rekommendationen angående säkerhetsföreskrifter (byggnadsindustrien), 1937, innehålla vissa bestämmelser rörande arbetsinspektion;

med erinran att konferensen vid sitt femte sammanträde (1923) antagit en rekommendation angående arbetsinspektion;

med hänsyn till att det beträffande byggnadsindustrien är önskvärt, att medlemmarna jämväl måtte uppmärksamma vissa bestämmelser, som icke äro upptagna i ovannämnda konvention eller rekommendation,

hemställer konferensen, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte beträffande inspektion inom byggnadsindustrien beakta efterföljande principer och regler.

1. Alla arbeten, som äro att hänföra till uppförande, reparation, ändring, underhåll eller rivning av byggnader, böra underkastas inspektion.

2. Den myndighet, åt vilken nämnda inspektion är uppdragen (i det följande benämnd inspektionsmyndigheten), bör vara ett offentligt organ, utrustat med de befogenheter, som kunna erfordras för tryggande av en noggrann tillämpning av gällande lagar och andra författningar.

3. Genom föregående yrkesutbildning och undergångna examina, som skola avse alla lämpliga tekniska och administrativa ämnen, böra inspektörerna erbjuda nödiga garantier för kompetens att kunna på effektivt sätt övervaka tillämpningen av bestämmelserna angående arbetarnas säkerhet i byggnadsindustrien.